

## Csapó Géza (1995)

A viláégés szörnyű vihara és négyéves orosz hadifogság után 1951-ben kerültem Földesre pékmesterként. Jóleső érzéssel gondolok vissza arra, hogy a földesi emberek szeretettel fogadtak. Szeretetüket azzal háláltam meg, hogy Földesen létrehoztam egy Sütőüzemet, melyben kezdetben ketten dolgoztunk. Kezdetleges eszközökkel ugyan, de finom pékárukat sütöttünk, mert azt tartottuk, hogy a jó kenyér titka: a szív és a jó liszt! Később kezdeményezésekre többször korszerűsítettük a Sütőüzemet, s kialakítottuk a Kenyérboltot is, melynek vezetője voltam nyugdíjba vonulásomig, 1981-ig, amikor megkaptam a Munkaérdemrend ezüst fokozatát. Ezt megelőzően munkatársaimmal, de egyénileg is több szakmai elismerésben volt részünk és részem.

A pékmesteri munkám mellett, mert magam is birkózó voltam – országos első helyezéseket értem el – idekerülésem után 1952-ben megalakítottam Földesen a birkózó szakosztályt. Csodálatos érzés volt a tehetséges földesi fiatalokkal foglalkozni. Az eredmények nagyon jó érzéssel töltöttek el, hiszen a közös erőfeszítéseink gyümölcse volt. Máig is büszkeség tölt el, hogy több országos híró birkózóm mellett Gál Henrik és Pércsi József egykori birkózóim világvversenyek helyezettjei, olimpiikonok lettek, akikkel máig jó kapcsolatban vagyok, s így a régi emlékek, eredmények máig velem vannak, kísérik életemben.

Nagyon szerettem a kertet, a kertészkedést, s a fáknek, növényeknek, virágoknak csodálatos világa és a földesi emberekért való tenni akarás ösztönzött arra, hogy 1976-ban megalakítsam a Kertbarát kört. Ez adott nekem hitet, reményt és értelmes életet! Ennek a népes civil szervezetnek ma is tiszteletbeli elnöke vagyok. Örömmel tölt el, hogy embertársaim sokszor hozzám fordulnak tanácsért, hogy hozzám mindig jön valaki. Céлом, az emberekkel a község lakosságával a kertészkedés megszerettetése, jóban-rosszban együtt lenni a kertbarát kör tagjaival és segíteni Őket.

Úgy érzem, a község lakosai előtt egész életemben egy nyitott könyv voltam és az itt töltött fél évszázad alatt, a közös tevékenység, a közös munka volt az, ami tartalommal töltötte meg életemet.

Eddigi életemben a legnagyobb boldogság volt, hogy 1995-ben „Földes Községért Emlékérem” kitüntetésben részesültem, amit úgy éreztem, hogy a község lakosságától kaptam.